

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXVII. Num quae alia Nouatores carpant in Sanctorum Inuocatione?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

eccepsisse tempore Augustini, autore Pet. Gnaphao anno 480. At eum docuerunt Augustinus, Orig. Nectarius, Ephrem, Gr. Nazian: Basil. Nissenus, Ambr. Hier. apud Beccatum in Manus. al. l. 1. c. 7. q. 6.

QVÆSTIO LXXVII.

*Num qua alia Nouatores carpant in
Sanctorum Inuocatione?*

LUTHERVS par. 2. in art. 2. Schmalcaldeo. Angelis in celo pro nobis orant; sicut ipse quoque Christus facit, & Sanctum terru; & forsitan etiam in caelis. Ita & Melanchthon in Apolog. Confess. Aug. ad art. 21. Nec enim omnis rerum humanarum eis debetur memoria; ceu patet in Epulone, fratribus memore, Luc. 16. ut mox hincem cautioes.

CALVINVS Instit. 3. c. 20. §. 13. Angelos salutis nostræ præfectoros, cœtus frequenter sanctos ait: Sed hoc peculiare illis, ad alios sanctos qui transferunt ordinem Dei confundunt & perniciunt. Ibid. §. 24. Quis eo usque longas eis aures esse reuelauit, que ad voces nostras porrigitur? Oculos etiam tam perplices, qui necessitatibus nostris aduigilent? &c. Non potest igitur, quo Pontificiorum preculas cognoscant Sancti, explicari M O D U S. Non igitur cognoscunt: Igitur nec orandi sunt.

AVTOR. Duo hic controvèrtuntur: An cognoscant res, precesque nostras Sancti, & Quomodo?

1. Sancti cognoscunt preces nostras. *Apoc. 9.* Seniores enim XXIV. offerre eas sunt visi. Sciunt, qui ex humanis excedant; quomodo diuexentur pij. 2. Qui piè obeunt, *Luc. 10.* aquiles Angelis sunt: at hi cognoscunt nostra. *Tob. 3.* *Luc. 19.* *Apoc. 8.* 3. Gubernant gentes cum Christo, *Apoc. 2.* *Marth. 24.* Ergo res earum cognoscunt. 4. Faciunt præstantque peccata nostra; ut exempla docent. 5. Calvinus in epist. pag. 10. ad Farellum scripsit: *Caraldus stat coram*

Domini tribunali testis & accusator eorum nequitie.

II. **M O D U M.** quo cognoscant. Si Aug lib. de cura pro mortuis cap. 11. le nescire fatetur; at factum credere. Explicari tamen potest; & varius. 1. Sua celerimâ præsentia; 2. Piorum, aut Angelorum nuncio; 3. Dei reuelatione immediata; 4. Vel Meditata; 5. Dei visione. Greg. Dial. 4. c. 33. *Quid ibi nesciant, ubi scientem omnia sciunt?* D. Th. 1. q. 2. a. 2. 8. *Quid non videant, qui vident omnia vident?* &c.

Ad quæ conuictus Caluinus in 1. Cor. 11. ait *Quid opus tam subtiliter philosophari?*

1. Et verò ipse fatetur, quo Dominus in Cœna insit Modo, explicari non posse.

2. Et Caluinistæ dant, visum in ecclis Christum S. Stephano; Modum tamen se nescire.

3. Ecce quām clarè Beza in 1. Ioan. 2. Sunt, ait Cœlites felicissimi de laborantium fratrum salute, suo nobis incomptō Modo.

II. **LUTHERANI**, vt Kemnitius, Heilbrunner, &c. & plerique, singularia sanctorum patrocinia petulantē rident, & exagitant.

Ex CALVINIANIS ille Anglus Rainoldus l. 1. de Rom. Idolatria, Champierus, &c. Caluinus Instit. l. 3. c. 20. §. 22. Postquam ceptum fuerat in Sanctorum intercessionem respicere, sensim sua cuique procuratio est attributa; ut pro negotiis diversitate nunc hie, nunc ille aduocaretur intercessor.

AVTOR. Rident, subsannant, plaustra verbora fundunt iij; quibus bonæ rei, causæque iuste nihil suppedit, defertis ab omni veritate, & rationis vel probabilitate. Sed istud Sycophantum est.

Rectè, inquam, ac piè huic illius bono procurando, vel auertendo malo

Q 2 cer-

certi Sancti pollere gratia censemur, ut orari possint. 1. Nam 1. Cor. 12. dat sua cuique Deus dona pro ut vult: Ut cuius sit sic in cœlo, sicut & in terra, voluntas.

2. Deinde patet ea donorum diuersitas è Scripturis. ut Apoc. 2. *Qui vice-rit. &c. dabo illi potestatē super gentes.* Item alteri dabo stellam matutinam. Item, Matth. 24. Alium Constituet Dominus super familiam suam: Aut super omnia bona, sua.

3. Hinc, Ioan. 14. In domo Patris mei mansiones multæ sunt; ut in qua suas quisque functiones obit domesticas, velut in Ecclesia militante: in omnes ordo bonus ex coelesti Hierarchia descendit.

4. Sicut enim, 1. Cor. 15, alia est claritas solis, alia luna; alia stellarum; stella enim à stella differt claritate: sic erit in resurrectione, manebitque in gloria; Et verò est in animabus Sanctorum.

5. Angelis varia delegata sunt munia: At, Luc. 20. Sancti Angelis aequales sunt; Ergo, S. Ambr. l. 8. in Lucam: Sicut Angelis presunt; ita hi, qui vitam meruerint Angelorum.

6. Vel herbis, lapidibus &c. rebusq; aliis alia vis est indita; quanto magis gratiarum est distinctio in Sanctis?

7. Benè S. Aug. Epist. 173. *Vbiq; Deus est, & nullo includitur loco &c.* Veruntamen ad ista, que hominibus visibiliter nota sunt, quis potest eis consilium perscrutari, quare in aliis locis hec miracula sunt, in aliis non sunt? Subiicit exempla.

8. Denique S. Patribus eodem in cultu obiecerunt Manichæi, apud Aug. l. 2. contra Faustum; Vigilantius S. Hieronymo; Julianus Apostata, teste Cy-

rillo l. 6. in ipsum: &c. *Hoc est AFculapios, Martes, Pallades, Lucinas, &c. Deos, deasque inducere.*

Rainoldus inquit, id veteribus iniuriasq; ingestum fuisse; at hodie nobis verè dari probro.

Sed dicit; non docet: Nos verè eadem illi regetimus, quæ istis Sancti Patres responderunt.

Q V A E S T I O LXXVIII.

An Sacris RELIQVIIS veneratio religiosa debeatur?

LUTHERVS term de cruce iudicat, Reliquias, ut si-
jelium seductiones, sub terram esse de fontenias.
sic & Lutheranus.

CALVINVS idem: cuius SVASTIONES
Vide in Genealog. p. 1. quast. 22. Idem in
Matth. c. 9. v. 21. *Quod mulier cogitat, si modo*
tetigerit Christi vestem, si protinus fore sanam,
1. *Singularis quidam fuit Sp. Sancti impul-*
sus; Neque ad communem regulam trahit de-
bit. Scimus quam proterue ludat Supersticio
in stulta, & inconsiderata emulazione Sanctorum.
Atqui similes sunt, non imitatores, qui
singulare aliquod exemptum, absque Dei man-
dato, proprio magis sensu, quam spiritus direc-
tione usurpant. 2. *Quod in ueste hæsit pos-
sus, quæ ut se illi sananda precibus offerret forte*
zeulo inconsiderato paululum à via deflexit. 3.
Presertim cum paulo post ostendat, dubitanter et
perplexo animo id tentasse. Nam verò, ut de-
mus, hoc illi à Spiritu fuisse dictatum, manet
tamen fixa regula; Eadem nostram priuatis
exemplis hue & illuc circumagis non debere.
Quia Dei verbopenitus affixam esse oportet.

Similia idem in Matth. c. 14 v. 36. Ro-
gabant, ut vel finbris uestis eius tangerent.
Et quicunque tetigerunt, salui facti sunt.

4. *Credibile est superstitione aliqua fuisse im-
plicitos, cum ad tantum uestis restringeret Chri-
sti gratiam.* 5. *Saltem illum fraudabunt ho-
noris sui parte;* cum nihil virtutis sperarent ex
simplicie eius verbo. 6. *Sed ne linum fumi-
gans*